

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci navrhovatele **S. H.**, bytem Z., Z., proti odpůrcům **1) Městskému úřadu Kouřim**, se sídlem Mírové náměstí 145, 281 61 Kouřim, **2) O. V.**, bytem Z., Z., **3) H. B.**, bytem T., Z., **4) M. M.**, bytem Z., Z., **5) A. K.**, bytem T., Z., a **6) V. L.**, bytem Z., Z., o návrhu na neplatnost voleb do obecního zastupitelstva obce Zalešany konaných ve dnech 10. a 11. října 2014,

t a k t o :

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 23. 10. 2014 byla Krajskému soudu v Praze doručena volební stížnost podle ustanovení § 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a § 60 odst. 1 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), v níž navrhovatel brojil proti tomu, že shodně jako v roce 2010 ve volbách do pětičlenného obecního zastupitelstva v obci Zalešany kandidovalo pouze pět samostatných kandidátů. Kritizoval též skutečnost, že neproběhla žádná volební kampaň, pouze 26. září byla vyvěšena vyhláška o konání voleb a dva dny před konáním voleb byly voličům doručeny volební lístky. V obecnosti pak hovořil o blíže nespecifikovaných nezákonnostech při volbách v roce 2010 i 2014 a žádal proto o prošetření dodržení zákonů zastupitelstvem a provedení nápravy.

Odpůrce 1) v pozici příslušného volebního orgánu, který vyhláší výsledek voleb [§ 12 odst. 1 písm. f) volebního zákona; blíže viz usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 11. 2006, č. j. 57 Ca 148/2006-40] k návrhu pouze konstatoval, že na elektronické úřední desce byly vyvěšeny všechny dokumenty potřebné k zajištění voleb a volební strany (nezávislí kandidáti, kteří jsou v pozici dalších odpůrců) byly zaregistrovány v zákonném termínu, což doložil kopiemi potvrzení a převzetí kandidátních listin a soupisem dokumentů vyvěšených na elektronické úřední desce obce Zalešany.

Odpůrci 2) až 6) v zásadě shodně uvedli, že o nynějších volbách byli voliči obeznámeni na úřední desce dle harmonogramu, přičemž volební lístky jim byly rozdány starostkou a místostarostou s týdenním předstihem v neděli 5. 10. 2014. Poukázali pak na skutečnost, že kandidatura pouze pěti kandidátů v obecních volbách je obrazem toho, jaký mají občané zájem o svou obec. Do zastupitelstva mohl kandidovat každý, v tomto směru občany oslovili, nikdo však nemá čas. Bylo též zmíněno, že zvolení kandidáti nemohou za to, že jich bylo pouze pět a že ve volebním období 2010-2014 měla obec sedm zastupitelů. Navrhovatel mohl také kandidovat,

namísto toho však píše různé stížnosti. Odpůrkyně 3) poukázala též na fakt, že navrhovatel byl v minulosti 12 let starostou obce.

Poté, co soud ověřil, že návrh byl soudu doručen včas v rámci otevřené desetidenní lhůty po vyhlášení výsledků voleb ve Sbírce zákonů pro podávání volebních stížností a že navrhovatel je zapsán ve výpisu ze stálého seznamu voličů (§ 60 odst. 1 volebního zákona) a jako takový tedy je oprávněn volební stížnost podat, přistoupil k vlastnímu posouzení návrhu.

Protože volební stížnost směřovala primárně do průběhu volební kampaně (resp. do její neexistence) předcházející vlastnímu hlasování, byl návrh posouzen jako návrh na neplatnost voleb (srov. závěry usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 50 A 22/2012-44, publikovaného pod č. 2818/2013 Sb. NSS).

Volební stížnost však soud posoudil jako nedůvodnou. Z ústavních předpisů i z volebního zákona totiž plyne, že nikdo nemůže politické strany či nezávislé kandidáty nutit k tomu, aby aktivně vedli volební kampaň, a stejně tak nelze nikoho nutit k tomu, aby využil svého pasivního volebního práva (tj. kandidoval ve volbách). Tyto záležitosti jsou v každém demokratickém státě ponechány volné soutěži politických stran a nezávislých kandidátů a předpokládá se aktivní zájem občanů o věci veřejné včetně vůle podílet se na správě věcí veřejných. Volební zákon v tomto směru nestanoví ani jakékoliv limity, pokud jde o minimální počet kandidujících volebních stran či kandidátů, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 8 volebního zákona, které však vylučuje konání (zbytečných) voleb pouze tam, kde by z voleb nemohlo vzejít usnášeníschopné zastupitelstvo, protože nekandiduje více než pět kandidátů, popř. více než odpovídá nadpoloviční většině volených členů zastupitelstva. Pokud tedy v tomto případě kandidovalo pouze pět nezávislých kandidátů do pětimístního obecního zastupitelstva, nedošlo k porušení žádného právního předpisu a je pouze na svědomí každého z voličů (včetně navrhovatele), proč nebyl ochoten (zejména po případné negativní zkušenosti z předchozích voleb) se sám zasadit o změnu stávajícího stavu vlastní kandidaturou včetně využití volného prostoru pro vlastní volební kampaň. Příznačné je tedy i to, že navrhovatel ani neoznačuje konkrétní ustanovení volebního zákona, jež měla být porušena; svá tvrzení pak ponechává jen ve zcela nekonkrétní úrovni.

Pokud pak navrhovatel hovoří o roznosu volebních lístků až dva dny před konáním voleb, nepředkládá k tomu žádné důkazní návrhy. Naopak všichni zvolení kandidáti jsou jednotní v tom, že volební lístky byly roznášeny již týden předem (přitom dva z nich měli sami tyto lístky roznášet, tudíž o této otázce mají nepochybně nejpřesnější informace). Navíc, i kdyby byla porušena zákonná povinnost distribuce volebních lístků nejpozději tři dny před konáním voleb stanovená v ustanovení § 25 odst. 5 volebního zákona, tato vada by jen stěží mohla mít vliv na výsledek voleb s ohledem na možnost voličů vyzvednout si volební lístky přímo ve volební místnosti, a už vůbec ne v situaci, kdy existovala rovnost mezi počtem kandidátů a počtem obsazovaných mandátů. Tam by k ovlivnění mohlo dojít jen ve zcela výjimečném případě, kdy by některý z kandidátů neobdržel ani jediný hlas (tj. když by se ani tento kandidát k volbám nedostavil, či by nehlasoval sám pro sebe), a to právě v důsledku údajně opožděné distribuce hlasovacích lístků. Takový závěr je prakticky vyloučen. S ohledem na uvedené proto soud bez dalšího návrh jako nedůvodný zamítl.

Druhým z výroků soud rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, v souladu s tím, jak to stanoví zákon v ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

V Praze dne 3. listopadu 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková